

mende Tjenestemand. Det var noget, der gik hans Ære for nær. Det kan være, at Referatet er fejlagtigt — endskønt Landets hele Presse udmærker sig ved en pinlig Nøjagtighed i Referater og Meddelelser, er det dog altid muligt, at der kan have indsneget sig en Fejltagelse —, men hvis Referatet er rigtigt, maa jeg sige, at der for en Tjenestemand dog aldrig kan være noget som helst ærekrænkende véd at give Oplysninger om, hvilken ægteskabelig Stilling han har, hvor mange Børn han har, og hvilken Indtægt han har. Det er jo ikke Meningen, at der skal indsendes et Andragende til Administrationen, man udfærdiger Blanketter, som vedkommende faar til Udfyldning, og som ogsaa kan uddeles direkte til Tjenestemændene.

Den ærede Ordfører nævnedes, at der i sidste Stykke af Bestemmelsen var indkommet som en ny Tilføjelse Ordene: Kørepenge og Natpenge, og han saa deri en Udvidelse af det oprindelige Lovforslag. Det er fejlagtigt. Denne Indtægt vilde under alle Omstændigheder blive regnet med, men det er til Forklaring og bedre Forstaaelse af Udvalgets Ønsker, at disse Ord er tilføjede.

Jeg forstod den ærede Ordfører saaledes, at Spørgsmaalet om Overarbejdspenge, som jeg ikke tror er af saa stor Betydning, som han vilde tillægge det — saa vidt mig bekendt, ydes der ikke Overarbejdspenge indenfor Statsbanerne —, er løst af Udvalget paa den Maade, at de paagældende Tjenestemænd skal have Lov til ikke at medregne disse Indtægter til Aarsindtægten i Lovforslagets tekniske Forstand, hvis den ikke udgør over 300 Kr. Hvis dette er Udvalgets Mening, maa Administrationen rette sig derefter, men det er ikke udtrykt i Betænkningen, og jeg slaar derfor fast, at jeg maa gaa ud fra, at Udvalget staar samstemmigt om denne Opfattelse.

Det ærede Medlem fra Lyngby begyndte med at sige, at det ikke havde været ham muligt at stille Ændringsforslag af den Grund, at han ikke kunde faa oplyst, hvilke finansielle Virkninger disse Ændringsforslag vilde have. Det undrer mig at høre. Jeg har ikke hørt, at det ærede Medlem i Udvalget nogen Sinde har

antydnet noget saadant som Grund for, at han ikke har stillet Ændringsforslag. Overhovedet er der efter mit Kendskab til Udvalget stillet en Række forskellige Ændringsforslag, behandlede, tagne tilbage, omarbejdede o. s. v., og jeg tror derfor ikke, det ærede Medlem har nogen Grund til som Undskyldning for, at han ingen Ændringsforslag har stillet, at anføre, at han ikke har kunnet faa Besked om deres finansielle Rækkevidde. Han kunde jo foreløbig have stillet dem og set, om vi ikke kunde skaffe Besked om dem. Men da der til syvende og sidst var stillet en Række Ændringsforslag, nemlig omtrent dem, som nu foreligger her i Betænkningen, fik jeg dem Kl. 12 $\frac{1}{2}$ i Ministeriet, og Kl. 1 skulde jeg ud til Udvalget med dem og sige, hvilken finansiell Virkning de vilde have. Ærede Medlemmer vil imidlertid indrømme mig, at ingen Administration kan afgøre fra Kl. 12 $\frac{1}{2}$ til Kl. 1, hvilken gennemgribende Virkning saadanne Ændringsforslag kan faa. Naturligvis er man inde paa et Skøn, naar man skal afgøre, hvilke Beløb der vil fremkomme, naar Spørgsmaalet er om, hvor mange Børn de paagældende Tjenestemænd har. Vi har ingen Oplysning om, ingen Statistik over, hvor mange Børn Tjenestemændene har, om de er gifte eller ugifte, og hvad der ellers kan influere paa dette Spørgsmaals Afgørelse.

Vi var under de mange Forhandlinger om dette Lovforslag mellem de forskellige Ministerier og Administrationer naaet til en Sum, som vi har ment var den, der vilde komme ud, hvis det oprindelige Regeringslovforslag blev vedtaget. Hvis det Lovforslag, som fremgaar af den foreliggende Betænkning, vedtages, vil jeg gaa ud fra, at det for Staten vil medføre en ringere Udgift paa godt og vel 1 Mill. Kr., maaske 1 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr.; det er meget vanskeligt at sige, og som Finansminister maa jeg naturligvis udtrykke min Glæde derved. Staten er ikke saaledes stillet, at det at spare, hvis dette kan kaldes at spare, 1 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. ikke vilde være heldigt. Naar Regeringen foreslog at gaa op til en Udgift som den, Regeringslovforslaget foreslaar, nemlig en Udgift paa 3 $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., var det, fordi den gik ud fra, at hvad der under den nuværende Samfundstilstand maa til, bør Staten skaffe, og jeg har ogsaa forstaaet